

Zuidwal aanwezig is als argument gebruikt, deze patiënt hiermee niet te behandelen.

Het noteren van deze onproductieve discussie lijkt mij irrelevant. Bovendien wekt deze herinnering op aan de tijd van de trekschuit. Deze heeft echter plaatsgemaakt voor de tijd van de trekplaat, te weten een fractuurbehandeling met behulp van methoden die door ingenieurs, orthopeden en chirurgen in teamverband werkend, worden uitgedacht.

Indien een onderscheid wordt gemaakt tussen „gewone” en „ongewone” patiënten, kan men naast de „standaard”-methode in de toekomst voor de kliniek in kwestie misschien nieuwere therapieën invoeren, opdat hierover meer „betrouwbare gegevens” zullen verschijnen.

Bovendien meen ik dat het streven naar korte hospitalisatie en perfecte functie voor iedere patiënt met een fractuur dient te gelden en geen relatie mag hebben met de aard van het beroep.

Het zou interessant zijn, te mogen vernemen hoe het ziektebeloop van deze ongewone patiënt is geweest, met name de duur van de immobilisatie in gipsverband.

Literatuur: MERKELBACH, J. W. (1967) Een patiënt met een onderbeenfractuur. *Ned. T. Geneesk.* **III**, 265.

Amsterdam, 14 februari 1967

J. M. GREEP

DE DOVE EN DE BLINDE IN DE MAATSCHAPPIJ

Met belangstelling heb ik kennis genomen van het artikel van collega G. R. VAN DEN BERG (1967). Er hoeft geen twijfel te worden uitgesproken dat de beschreven patiënt een blinde en paranoïde man is. Voor de hypothese van de schrijver die eindigt in de zin „doordat blinden in onze maatschappij beter worden opgevangen” kan ik veel begrip opbrengen. „Juist omdat de blinde in de maatschappij zo’n enorme draw back heeft, wordt hij beter opgevangen” is echter een uitspraak die ik niet onweersproken mag laten.

Om niet het gevaar te lopen in eindeloze herhalingen te vervallen, moet ik hier erg kort zijn en wil belangstellenden wijzen op hetgeen ik elders heb geschreven (1960, 1961, 1965, 1966, 1967).

Hoe gevaarlijk het ook is de „draw back” van het ene gebrek met die van het andere te vergelijken, vastgesteld kan worden, dat dove diersoorten onder de gewervelde niet voorkomen, blinde wel (de mol, de kiwi); dat bij in-kuddelevende dieren een blind dier soms nog geruime tijd „mee” kan, het dove niet; dat de blind geboren mens zich in vele opzichten spontaan verstandelijk en geestelijk kan ontwikkelen, dat de dove zich in die omstandigheden niet geestelijk en verstandelijk kan ontwikkelen doordat hij geen taalbesef vermag te krijgen, tenzij hij op zeer speciale manier wordt opgevangen (doven-onderwijs), anders blijft hij „spraak”- en „taal”-loos, stom, (pseudo-)imbeciel of idioot; dat de normaal-van-zintuigen-voorzien mens de ogen kan sluiten en zo nog iets kan begrijpen van hetgeen de blinde heeft te verduren, maar dat er geen oorleden bestaan. Het is dan ook geen wonder dat de normaal-horenden, en niet alleen zg. leken, van de problemen van de doven niet veel begrijpen.

Ik zou dan ook de laatst aangehaalde zin van collega VAN DEN BERG graag een beetje willen parafraseren.

Juist doordat de dove in de maatschappij zo’n enorme draw back heeft die door zijn medemensen niet wordt begrepen, wordt hij zo slecht opgevangen. De blinde is in dit opzicht (mijn eindconclusie komt toch weer dicht bij die van collega VAN DEN BERG) inderdaad grotelijks in het voor-

deel. Voor hem bestaat begrip. Voor de dove echter moet dit begrip met zorg gekweekt worden. Het groeit niet spontaan en wordt gemakkelijk weer door onbegrip overwoekerd.

Daarom acht ik het wieden met deze paar regels volstrekt noodzakelijk.

Literatuur: BERG, G. R. VAN DEN (1967) Een paranoïde psychose bij blindheid. *Ned. T. Geneesk.* **III**, 312. — JONGKEES, L. B. W. (1960) Dove kinderen. *Ned. T. Geneesk.* **104**, 1038; (1961) Some psychological remarks about deafness. *Proceedings of the 2nd international course in paed-audiology*, Groningen; (1965) Doofheid, een ernstige stoornis. *Gezondheidszorg* **57**, aug. bl. 6; (1966) *Slecht horen*. Em. Querido's Uitgeverij N.V., Amsterdam; (1967) Tekort aan communicatie. *Ned. T. Geneesk.* **III**, 1.

Amsterdam, 21 februari 1967

L. B. W. JONGKEES

Het is geenszins mijn bedoeling geweest, de bedreigde positie van de dove in onze maatschappij te bagatelliseren. Ik heb er op willen wijzen dat óók bij blinden paranoïde reacties voorkomen, en dat blindheid evenzeer als doofheid ingrijpt in de relaties tot de medemensen.

Ons begrip en meegevoel voor de dove dient evenzeer te worden ontwikkeld en onderhouden — ik sluit mij wat dat betreft volledig bij Prof. JONGKEES aan — als dat ten opzichte van de blinde. Dit begrip is van vrij recente datum: het is nog niet zo veel generaties geleden dat men in Parijs als volksvermaak varkens losliet te midden van met stokken gewapende en met pannen gehelmd blinde; de bedoeling was dat de blinde die het varken doodknuppelde het dier als prijs meekreeg. Men begrijpt dat de blinden meer elkaar raakten dan de varkens.

Amsterdam, 1 maart 1967

G. R. VAN DEN BERG

BERICHTEN BUITENLAND

Afrika

Het kankervraagstuk. — Het beeld van de kanker in Afrika verschilt sterk van het Europese en Noord-Amerikaanse beeld. Het sarcoom van Kaposi en het lymfoom van Burkitt, alsmede het kwaadaardig beloop van tropische ulcera en primaire levergezwollen hebben in Afrika een belangrijk aandeel in het Afrikaanse kankervraagstuk in tegenstelling tot de kanker van maagdarmkanaal, borst en bronchus. Bij vergelijkingen tussen continenten, zelfs tussen afzonderlijke landen, kunnen nog heel wat gegevens verborgen blijven. Voor de kanker-epidemioloog is Afrika uniek door opmerkelijke variaties, die slechts kunnen worden uitgelegd indien stamgebruiken en aardrijkskundige omgeving significant deel zijn van de factoren die de soort kanker bepalen. (*Lancet*, 18 febr., bl. 371, editorial).

Australië

B.M.J. down under. — De *British medical Journal* heeft een regeling getroffen die waarborgt dat het weekblad in den vervolge 5 weken eerder dan tot nog toe bij de bewoners van het zuidelijk halfrond wordt bezorgd.

Engeland

Genezen hartpatiënte. — *Medical News* van 3 februari (bl. 1) geeft de afbeelding van een 23-jarig meisje dat 13 jaar geleden als een der eerste Engelse patiënten „major cardiac surgery” onderging. Een tweede bijzonderheid is dat zij een „leading dancer” is in de pantomime *Give a dog a bone*.